

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ลักษณะของสังคมดิสโทเปียที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นเรื่อง “สิงโตนอกคอก”

กนกกาญจน์ รักษาตี¹, วรณญา อัจฉริยบดี²

¹สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
e-mail kanokkarn.1518@gmail.com

²อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
e-mail : coolpop1_4@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสังคมดิสโทเปีย ซึ่งจัดอยู่ในทฤษฎีเกี่ยวกับสังคมในอุดมคติ สังคมแบบดิสโทเปีย นับเป็นสังคมที่ตรงกันข้ามกับสังคมแบบยูโทเปีย เนื่องจากสังคมแบบยูโทเปียเป็นสังคมอุดมคติที่ดีและมีความสมบูรณ์ ส่วนสังคมแบบดิสโทเปียที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาเป็นสังคมที่มีแต่ความเลวร้ายในทุกๆ เรื่องทั้งในด้านธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา สิทธิเสรีภาพของคนชายขอบ และเรื่องการเมืองการปกครองที่ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอยู่ร่วมกันในสังคม

ผลการศึกษาพบว่า สังคมแบบดิสโทเปียที่ผู้แต่งต้องการจะนำเสนอออกมา เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงแนวคิดและปัญหาต่างๆ ในสังคมผ่านสังคมอันเลวร้ายที่แตกต่างกันไปทั้งสังคมที่ต้องประสบเกี่ยวกับปัญหาของภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหามากมายต่อคนในสังคมทั้งการขาดอาหาร หรือการเสียชีวิตต่อมาเป็นสังคมที่ไม่มีสิทธิที่เท่าเทียมกันในเรื่องเพศและคนชายขอบ ซึ่งไม่ได้รับสิทธิหรือประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ยังพบว่าในวรรณกรรมซีไรต์เรื่องสิงโตนอกคอกปรากฏสังคมที่ไม่มีสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา อีกทั้งความเลวร้ายจากการทำสงครามยังส่งผลกระทบต่อประชาชนอดอยากและต้องอยู่ในสังคมที่มีแต่ความรุนแรงอยู่ด้วยความหวาดกลัว และที่เลวร้ายที่สุด คือ การปกครองในระบบเผด็จการซึ่งประชาชนไม่มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและต้องอยู่ในระบบการปกครองที่ไม่มีความเป็นธรรม

คำสำคัญ : เรื่องสั้น วรรณกรรมซีไรต์ สังคมดิสโทเปีย

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Characteristics concerning dystopian societies appeared in a short story collection book “Singtho Nokkhok”

Kanokkarn Rakchat¹, Warunya Ajchariyabodee²

¹Thai Language program under the Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University,

e-mail kanokkarn.1518@gmail.com

²Thai Language program under the Humanities and Social Sciences,

e-mail : coolpop1_4@hotmail.com

Abstract

This paper aims to investigate characteristics concerning dystopian societies. A dystopia is categorized in a theory related to an ideal society in opposition to a utopian society as it is represented a desirable and perfect society while the dystopia is represented an ultimate miserable society in every aspect i.e., nature, environment, freedom of religion, rights and liberties of marginal people and politics and governance which is deemed the most essential for coexisting.

It revealed that the dystopian societies were presented to convey concepts and social difficulties through various miserable societies each of which faced many disasters and natural calamities leading to enormous problems against its people, starvation or loss of lives. Other discovered aspect was a gender equality and difficulties of marginal people; that is to say, no gender equality was existed and marginal people possessed no equal rights and liberties. In addition, lack of religion freedom was presented in the work. Effects done by the wars caused famine, violence and terror in the society. Worst still, an administration under the dictatorship caused the lack of right to express people’s opinions and to be under the unfair regime.

Keywords : Short story, S.E.A. Write Literature and dystopian society

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

สังคมโลกในปัจจุบันนับตั้งแต่ยุคสมัยใหม่เป็นต้นมา แต่ละประเทศมีการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ทั้งในด้านอุตสาหกรรมต่างๆ การพัฒนาประเทศ ระบบการป้องกันต่างๆ ในแต่ละประเทศ ถึงแม้ว่าโลกจะพัฒนาไปมากสักเพียงใด ทว่าสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันก็ยังเกิดปัญหาทั้งความเหลื่อมล้ำทางสังคม การทำสงคราม ความขัดแย้งทางความคิดทางการเมือง หรือแม้กระทั่งความขัดแย้งต่อความคิดความเชื่อในเรื่องของศาสนา ซึ่งแน่นอนว่าประชากรในแต่ละสังคมคงจะฝ่าฝืนถึงเมืองที่มีความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์แบบทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ระบบการเมืองการปกครอง ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นเมืองที่มีแต่ความสันติสุข ประชากรอยู่กันด้วยความสามัคคีปรองดอง

จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท นักเขียนรุ่นใหม่ที่สร้างสรรค์ผลงานแนว Postmodern ผลงานของเขามีความโดดเด่นที่นำแนวคิดสังคมนิโตะเปียเป็นองค์ประกอบของเรื่อง แสดงให้เห็นถึงสังคมนิโตะเปียที่ให้อ่านได้อ่านแล้วตีความจากเนื้อเรื่อง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสังคมนิโตะเปียในเรื่องสั้นเรื่องสิงโตนอกคอก เพื่อสะท้อนแนวคิดและปัญหาในสังคมที่มีความซับซ้อนผ่านพฤติกรรมของตัวละครและเนื้อเรื่อง โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับสังคมในอุดมคติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะของสังคมนิโตะเปียที่ปรากฏในเรื่องสั้น เรื่องสิงโตนอกคอกที่สะท้อนแนวคิดและปัญหา ซึ่งเป็นพฤติกรรมของตัวละครและเนื้อเรื่อง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาตัวบทวรรณกรรมเรื่องสั้นทั้ง 9 เรื่อง ในหนังสือสิงโตนอกคอก เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวบทวรรณกรรม

2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมประเภทสังคมนิโตะเปีย จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับวรรณกรรมแนวนิโตะเปีย (ภาณุมาศ อิสริยศไกร, 2556) เรื่อง เกมคือโลก โลกคือเกม : การช่วงชิงอำนาจในวรรณกรรมเยาวชนแนวนิโตะเปีย ที่ศึกษาเกี่ยวกับการชิงอำนาจในวรรณกรรมเยาวชนแนวนิโตะเปีย ซึ่งมีการนำวรรณกรรมแนวนิโตะเปียกับวรรณกรรมเยาวชนมาเปรียบเทียบกัน โดยให้ผลการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนร่วมสมัยแนวนิโตะเปีย เป็นการต่อต้านระบบทุนนิยม โดยใช้ ตัวละครเป็นผู้ต่อต้าน อีกทั้งวรรณกรรมนิโตะเปียทั้งสองเรื่องคือ เรื่อง ฮังเกอร์ เกมส์ ของ ซูซานน์ คอลลินส์ และเรื่อง ดิ อิ๊กลี่ ของสก็อตต์ เวสเตอร์เฟลด์ ยังสะท้อนให้เห็นถึงภาพความเลวร้ายของสังคมที่แบ่งชนชั้นและไม่มีความเท่าเทียมกัน

3. ศึกษาประวัติผู้แต่ง และผลงานชิ้นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประวัติผู้แต่งจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เกิดปี 2535 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากภาควิชาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รางวัลที่เคยได้รับ คือ เรื่องสั้นยอดเยี่ยมรางวัล นายอินทร์อะวอร์ด ประจำปี 2558 เรื่องสั้นชนะเลิศรางวัลพระยาอนุমানราชธน ปี 2557

4. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละคร ตีความถึงสังคมนิโตะเปียที่ปรากฏในเรื่องสั้นเรื่องสิงโตนอกคอก

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผลการวิจัย

ลักษณะของสังคมในดิสโทเปียที่ปรากฏในวรรณกรรมซีไรต์ เรื่องสิงโตนอกคอก ไม่ใช่เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวออกมาโดยตรง แต่ผู้แต่งได้ใช้การเล่าเรื่องราวออกมาโดยสะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมในสังคมของแต่ละเรื่องซึ่งผู้อ่าน อ่านและเมื่อมองเห็นแนวความคิดของสิ่งที่ผู้แต่งต้องการจะแสดงให้เห็นอีกแง่หนึ่งของสังคมในอุดมคติแบบดิสโทเปีย ในรวมเรื่องสั้น เรื่องสิงโตนอกคอก ของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ที่มีทั้งหมด 9 เรื่องนั้นสามารถจำแนกตามแนวความคิดที่ผู้แต่งต้องการจะถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้เข้าใจ โดยสังคมที่ผู้แต่งหรือแม้กระทั่งผู้อ่านเองได้เห็นภาพสะท้อนสังคมที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน สังคมในอุดมคติแบบดิสโทเปียที่มีความขัดแย้งหรือตรงกันข้ามกับสังคมแบบยูโทเปีย สังคมแบบดิสโทเปียสามารถถ่ายทอดความจริงที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ออกมาได้อย่างตรงกับสภาพสังคม อาจกล่าวได้ว่าเป็นสังคมที่มีแต่ความเลวร้าย ประชาชนไม่มีความสุข ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 5 กลุ่มคือ สังคมที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ สังคมที่มีการทำสงคราม สังคมที่ไม่มีความเท่าเทียมกันทางสังคม สังคมที่ไม่มีสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา และสังคมที่มีระบบการเมืองการปกครองที่ไม่ดี ดังจะอธิบายอย่างละเอียดต่อไปนี้

1. สังคมที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

ภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่มนุษย์หลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติบางชนิดยังส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ สำหรับสังคมในอุดมคติที่มีภัยพิบัติจากธรรมชาติ และมีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์นับว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนใฝ่หา ทว่าในเรื่อง “จะขอรับผิดชอบทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว” ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ผู้คนในเมืองได้ประสบกับภัยพิบัติหนาว ซึ่งความหนาวเย็นได้ฆ่าชีวิตของชาวเมืองไปเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้คนในเมืองต้องใช้ชีวิตด้วยความยากลำบาก ไม่มีความอบอุ่น ไม่มีอาหาร อีกทั้งฤดูหนาวก็ยิ่งทวีความรุนแรงมากกว่าทุกปี สังคมที่ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับภัยทางธรรมชาตินับว่าเป็นสิ่งที่ยากจะคาดเดาได้ว่าธรรมชาติจะมีความรุนแรงมากเท่าใด ดังนั้นการอยู่ในสังคมที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติจึงเป็นปัญหาที่ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบและการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมเพื่อเอาตัวรอด ดังข้อความ

บาทหลวงตายไปตั้งแต่ต้นฤดูหนาว และศาสนาก็เลือนหายไปจากใจของผู้คนเรียบร้อยตั้งแต่ลมหนาวระลอกแรกเข้ามาปาดคอ สมาชิกในครอบครัวของพวกเขาและพาดวงวิญญาณไปโดยไม่ลืม กระซิบคำสัญญา ปีนี้จะโหดร้ายกว่าทุกปีที่ผ่านมา ไม่ทุกชิ้นก็มอดไหม้เรียบร้อยแล้วพวกเขาแสดงความเคารพครั้งสุดท้ายต่อไม้กางเขนขนาดใหญ่ของโบสถ์ สัญญาว่าพอดูร้อนมาถึงจะไปตัดไม้ในป่า มาสร้างไม้กางเขนใหม่ให้ จากนั้นก็ช่วยกันแบกมันออกมาในวันคริสต์มาส ทุกคนรอบวงกันรอบกองไฟที่อบอุ่นนั้น บางคนเคร่งศาสนาที่สุดปฏิเสธการปีนไม้ชิ้นนี้ แต่เมื่อปีใหม่ผ่านไปคนเหล่านั้นก็ยอมรับว่าชีวิตของคนมีค่าพอจะรับเปลวไฟที่พระเจ้ามอบให้

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 9)

ข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า แม้ภัยธรรมชาติร้ายแรงมากสักเพียงใด ซึ่งผู้แต่งต้องการนำเสนอว่า ภัยธรรมชาติที่แสนจะโหดร้ายยังเป็นฉนวนที่ก่อให้เกิดเรื่องราวที่ไม่ดี หากจินตนาการสามารถเป็นความจริงได้ ผู้แต่งต้องการจะนำเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ เนื่องจากธรรมชาติจะให้ทั้งคุณและโทษแก่มวลมนุษย์ หากเราคิดแต่จะทำลายธรรมชาติทั้งตัดไม้ทำลายป่า ก็จะทำให้โลกเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ที่มีความแปรปรวน ซึ่งภัยพิบัติหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เราคืนชิน เราไม่สามารถห้ามได้ แต่ก็สามารถเข้าใจที่จะอยู่ร่วมกันกับมัน เพียงเท่านี้ก็ก่อให้เกิดความสุข และหาวิธีป้องกันและรับมือกับภัยธรรมชาติให้ถูกวิธีก็จะสามารถทำให้ทุกคนในสังคมมีชีวิตที่อยู่ สิ่งสำคัญนั่นก็คือสติ และปัญญาที่จะเป็นเสมือนช้างเท้าหน้าในการ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งในเรื่องสั้นเรื่อง “จะขอรับผิดชอบทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว” ยังสะท้อนให้เห็นถึงสังคมดิโสปิเยซึ่งเป็นความเลวร้ายจากจิตใจของมนุษย์ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ทำร้ายร่างกาย และทว่าการไม่ร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนทำนั้นก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ดังข้อความ

สัญลักษณ์ของเมืองคือ ความหนาวเหน็บและหนังสือหายากทุกคนจึงสั่งสอนลูกของตนให้ทนทานต่อหิมะร้ายแรงและเห็นค่าของหมึกบนกระดาษ ในฐานะ ผู้ที่มีการศึกษา ความอับอายที่เผ่าหนังสืออาจเป็นความอับอายที่สุด เพื่อจะลดความอับอายนั้น พวกเขาซื้อหมึกมาที่มอเดิร์ตแล้วบอกว่า “เป็นคำสั่งของเขา”

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 16)

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้แต่งใช้ความหนาวเป็นสัญลักษณ์ของมัจจุราชที่คอยฆ่ามนุษย์ แต่มีหนังสือที่เป็นเสมือนขุมทรัพย์ทางปัญญา ซึ่งในการอยู่กับสภาพแวดล้อมที่แสนจะโหดร้ายนี้หัวหน้าเมืองต้องเป็นผู้ที่คอยตัดสินใจในการเลือกที่จะทิ้งสมบัติแห่งปัญญาเพื่อมาทำลายความหนาวเหน็บ เพื่อให้ชาวเมืองมีชีวิตรอดต่อไป แต่ทว่าความอับอายจากการเผ่ากองหนังสือนั้นก็กลับทำให้ทุกคนในเมืองอับอายจนต้องโยนความผิดให้หัวหน้าเมืองเพียงผู้เดียว ซึ่งสะท้อนภาพในสังคมปัจจุบันว่ามีผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และหลักของมนุษยชน กับคนอีกจำพวกที่พึงจะรับเอาแต่ประโยชน์ส่วนตนแต่ไม่เคยคิดที่จะร่วมรับผิดชอบในสิ่งตนได้ร่วมกระทำเช่นกัน สังคมดิโสปิเยแบบที่มีภัยธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้องนั้นนอกจากคนในสังคมจะได้รับผลกระทบที่แสนจะเลวร้ายจากความหนาวเหน็บแล้วนั้น ยังต้องมาเผชิญกับสิ่งที่เลวร้ายจากจิตใจของมนุษย์อีกด้วย นับว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนบนโลกมนุษย์ไม่พึงปรารถนา

สังคมที่ต้องเผชิญหน้ากับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ผู้คนในสังคมจะมีความกลัวต่อมหันตภัยอันเลวร้ายที่วนเวียนมาในทุกๆ ปี ดังนั้น การเตรียมการต่างๆ ก่อนที่จะเข้าสู่ฤดูหนาวนับว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่หากเสี่ยงไม่ได้ก็ควรหาวิธีที่อยู่ร่วมกันกับธรรมชาติโดยที่ไม่ต้องสูญเสียชีวิตต่างๆทั้งมนุษย์ หรือแม้กระทั่งสัตว์เลี้ยง ความหนาวเหน็บที่แทนสภาพความโหดร้ายของภัยธรรมชาติ และความเจ็บปวดต่างๆ ทำให้เรื่องสั้น เรื่องจะขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว ได้สะท้อนให้เห็นเกี่ยวกับสภาพความสูญเสียที่ไม่เพียงเสียแต่หนังสือที่หายาก หรือคนในครอบครัว แต่ทว่าความหนาวเหน็บได้พรากความสุข และความมั่นใจต่างๆในการใช้ชีวิตในช่วงฤดูหนาวนั้นหายไปด้วยความสูญเสียทุกอย่างเป็นเสมือนแผลเป็นที่ติดอยู่ในใจของชาวเมืองมาโดยตลอด ดังข้อความ

ความหนาวเหน็บนั้นตราอยู่ในใจของผู้คน ทุกคนเปลี่ยนไป ต่างถูกสลักด้วยบาดแผลลึกกว่าฤดูหนาวครั้งใดที่เคยผ่านมา พวกเขาจึงระลึกถึงคนที่ตายจากไป ถึงเนื้อที่พวกเขาลิ้มรส ความหิวโหยหนาวเหน็บ และสูญเสียยังคงไล่หลอกหลอนพวกเขาในยามราตรี มอเดิร์ตเองก็เปลี่ยนไปเช่นกัน เขากินน้อยเหมือนนก เตรียมร่างกายให้เคยชินกับความอดอยากที่อาจมาถึงอีกครั้งในปีหน้า

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 14)

นอกจากนี้ภัยพิบัติที่สืบเนื่องมาจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่อยากจะประสบ เพราะปรากฏการณ์ทางธรรมชาติบางประเภทก็ก่อให้เกิดผลกระทบต่อมวลมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งในเรื่องสั้น “เรื่องโอนถ่ายความเป็นมนุษย์” ได้สะท้อนให้เห็นภาพของสังคมที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ หรือหุ่นยนต์ ในการทำภารกิจต่างๆนอกโลก และใช้ควบคุมกลไกต่างๆ เกี่ยวกับชีวิตความเป็นของคนบนโลก ซึ่งปัญญาประดิษฐ์เหล่านี้มักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารทุกครั้งที่เกิดปรากฏการณ์ทางธรรมชาติคือพายุสุริยะ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งด้านการใช้ชีวิตประจำวันเนื่องจากไฟฟ้าถูกตัดลงก็จะทำให้ระบบคำสั่งต่างๆไม่ทำงาน การค้าขายก็ไม่สะดวกเนื่องจากการจ่ายเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานไม่ได้ นับว่าเป็นสังคมที่

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มนุษย์ต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อเตรียมรับมือกับผลกระทบต่างๆ จากปรากฏการณ์พายุสุริยะในครั้งนี้
ดังข้อความ

เพราะข้าวของเครื่องใช้ของมนุษย์กลายเป็นสิ่งที่ต้องพึ่งพาสัญญาณดาวเทียมไปจนหมดแล้ว หากการสื่อสารถูกตัดขาด มันไม่ได้หมายถึงแค่การติดต่อที่ชะงักเท่านั้น ทว่ายังหมายถึงช่วงเวลาจากระบบคำสั่งเสียงต่อเครื่องใช้ในบ้านจะไม่ทำงาน ระบบการ์ดอิเล็กทรอนิกส์สำหรับจ่ายเงินซื้อสินค้าจะใช้งานไม่ได้ ในศตวรรษนี้การส่งจ่ายโดยตัดเงินจากบัญชีได้เข้ามาแทนที่เงินสดหมดแล้ว นั้นย่อมหมายความว่า การซื้อขายทั้งหมดจะเป็นอันระงับลง ผู้คนเตรียมตัวรับมือพายุสุริยะราวกับมันคือเฮอริเคน ความหวาดกลัวและข่าวลือแพร่ไปในฝูงชนราวกับโรคระบาด ว่ากันว่าพายุสุริยะรอบนี้รุนแรงพอที่จะทำให้ไฟฟ้ามดับทั้งเมืองได้ เพื่อความปลอดภัยหลายคนจึงเลือกปิดเครื่องมือที่เชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตและดาวเทียมสื่อสารตลอดวันนี้ ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต่างก็รับมือพายุอยู่กันอย่างรัดกุม

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 66)

สังคมที่ต้องประสบเกี่ยวกับปัญหาภัยธรรมชาติ หรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เป็นสังคมที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับความหวาดกลัวต่ออันตรายต่างๆ ที่มาจากรธรรมชาติ ทั้งภัยหนาว ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย แผ่นดินไหว หรือภูเขาไฟระเบิด ซึ่งผลกระทบที่ตามมาคือความสูญเสียทรัพย์สินทั้งอาคาร บ้านเรือน สูญเสียชีวิตจากการหนีเอาตัวรอด และการขาดเครื่องอุปโภค บริโภค ในการเกิดภัยพิบัติแต่ละครั้งได้พัดพาความเจ็บปวดมาสู่สังคมนั้นๆ ภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถหยุดยั้งได้ แต่ก็สามารถหาวิธีการเพื่อความอยู่รอด ความโหดร้ายของสังคมที่ต้องประสบกับภัยธรรมชาตินับว่าเป็นความเลวร้ายที่ผู้คนในสังคมไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แต่ทว่าคนในสังคมมีความเป็นสามัคคี ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน และช่วยกันหาทางออกที่ดีให้แก่สังคมต่อให้เจอภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เลวร้ายเพียงใดก็ยังสามารช่วยทุเลาความรุนแรงและอาจจะหาทางออกที่ดีเพื่อความอยู่รอดของคนในสังคมได้

2. สังคมที่มีการทำสงคราม

การทำสงครามคือมีจรรยาวัชยตัวหนึ่งที่สามารถทำให้เราตกนรกได้ทั้งเป็น ถึงแม้ว่าเราจะมีชีวิตอยู่ก็ตามเนื่องจากเราต้องหลีกเลี่ยงเพื่อหลบภัยจากการทำสงคราม ซึ่งแน่นอนว่าสังคมในอุดมคติที่หลายคนคิดและจินตนาการไว้ คือสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่มีการระรานทำสงครามกัน เพื่อให้เกิดความเสียหายในสังคม แต่ในเรื่อง “สมาชิกในหลุมหลบภัย” ผู้แต่งได้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าเราจะมีเงินมากเพียงใด แต่ถ้าหากในสังคมเกิดสงครามก็ต้องหาทางเอาตัวรอด และความกลัวของมนุษย์อาจจะทำให้เขาผู้นั้นเสียโอกาสที่จะได้รับสิ่งใหม่ๆ หลังจากทำสงครามได้ผ่านไปแล้ว ซึ่งการเกิดสงครามยังสะท้อนให้เห็นอีกว่าผู้คนในสังคมมีสถานะที่ไม่เท่าเทียมกัน บางคนก็มีเงินอยู่กินสบายในหลุมหลบภัยของตน แต่คนที่ยากจนก็ต้องอดอยาก ไม่มีแม้กระทั่งแสงไฟไว้ใช้ส่องสว่างในยามค่ำคืน ซึ่งผลกระทบเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่มาจากการทำสงคราม ดังข้อความ

ยามที่ข้าศึกเข้าล้อมเมืองและตัดไฟในเมืองทั้งหมด ยามที่คนธรรมดา ใช้ชีวิตอยู่ในความมืดนอนในบ้านที่หลังคาพัง ห่มผ้าเก่าๆ ตัวสั่นงันงกในยามค่ำคืน พวกเราก็นอนอยู่บนเตียงใกล้กับฮีตเตอร์ที่แผ่ความร้อน เปิดคอมพิวเตอร์หน้าจอหัวอ่านวรรณกรรมเรื่องสงครามและสันติภาพ เพื่อหล่อเลี้ยงจิตใจให้มีกำลังต่อสู้ต่อไปในยามลำบากเช่นนี้ ยามที่ทุกคนขาดแคลนอาหารและน้ำดื่ม ยามที่ความอดอยากคร่าชีวิตผู้คนเป็นล้านๆ มีซากศพเกลื่อนกลาดอยู่ตามถนน พวกเราก็กินอิมและมีน้ำสะอาดอาบอยู่ห่างไกลความกังวลใดๆ ในโลกใบนี้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 173)

สังคมที่ท่าสงครามนอกจากคนในสังคม จะได้รับผลกระทบทั้งทางตรงทางอ้อมแล้วนั้น ยังสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันของคนในสังคมอีกด้วย เนื่องจากคนมีเงินก็สามารถหลบภัยมีชีวิตที่ดีและอยู่อย่างสะดวกสบายในขณะที่คนที่มิฐานะยากจนก็ต้องทนอยู่อย่างทรมาณบนโลกแห่งความเป็นจริงที่แสนจะโหดร้ายและความอดอยากจากการทำสงครามยังทำให้คนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก แต่ก็เชื่อว่าการหลบภัยเพื่อเอาตัวรอดจะเป็นสิ่งที่ดีเสมอไป ถึงแม้ว่าจะมีอาหาร น้ำดื่มที่เพียงพอ แต่ทว่าการเกรงกลัวต่อสงครามและคิดถึงแต่ชีวิตตนเองมากจนเกินไปอาจจะทำให้เราเป็นเสมือนกบในกะลาที่ไม่ยอมสลัดความกลัวออก เพื่อเปิดประตูออกมามองสังคมภายนอก ดังข้อความ

ให้แก่คิดว่าโลกใบนี้มีแค่หลุมหลบภัยและพวกเราแปดคนแถมน่าจะมีความสุขกว่า ถ้าผมให้แสร้งว่าโลกภายนอกมีผู้คนมากมาย มีดอกไม้ สัตว์น่ารัก แต่จะต้องอยู่ในนี้ ไม่มีทางได้เห็นพวกมันและตะวันดวงเดือน บางทีนั้นอาจจะทำให้แแก่เป็นทุกข์ก็ได้

.....
แต่วันนี้ผมกลับเห็นรถจำนวนมหาศาลแล่นผ่านไปบนถนนสายใหญ่กว้างขวาง รถพวกนั้นแล่นเร็ว และมีหน้าต่างแบบที่ผมไม่เคยเห็นมาก่อน ผมมองเลยถนนไปเห็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมสูงเสียดฟ้า สร้างติดกันแน่นขนัด ลากยาวตั้งแต่ปลายเนินหญ้าไปจนจรดเส้นขอบฟ้า ทิวทั้งเมืองถูกปกคลุมด้วยตึกรูปทรงประหลาดสูงลิ่ว

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 180-189)

ผลกระทบจากการทำสงครามทำให้ทุกคนหวาดกลัวที่จะออกมาเผชิญหน้ากับโลกข้างนอก สังคมที่มีความขัดแย้งทางความคิดจึงก่อให้เกิดสงคราม อาจจะทำให้ภาพเป็นจริงและวิถีชีวิตของใครหลายๆ คนเปลี่ยนไป ซึ่งผู้แต่งต้องการจะสะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่น่ากลัวว่าการทำศึกสงครามว่าไม่ก่อให้เกิดผลดีอะไรเลย กลับกันคือมีแต่จะทำให้สังคมมีแต่ความเสียหาย ประชาชนอดตาย ถึงแม้ว่าจะรอดจากการตายแต่ก็ทำให้กลัวต่อการทำสงครามจนทำให้มีชีวิตที่เป็นเหมือนกบในกะลาไม่กล้าออกมาพบความจริงข้างบน

บางสงครามก็ถือว่าเป็นการเซ็นฆ่าของคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ซึ่งแน่นอนว่าในการเกิดสงครามแต่ละครั้งไม่เคยก่อให้เกิดผลดีแต่อย่างใด แต่ในทางกลับกันสงครามจะส่งผลเสียต่างๆ ทั้งทำให้สังคมไม่มีความสุข ประชาชนอยู่ด้วยความหวาดระแวงเพราะกลัวจะได้รับอันตรายต่างๆ จากการทำสงคราม นอกจากนี้การทำสงครามในเรื่อง สิ่งโดนออกคอก เป็นสงครามที่เกิดขึ้นในเมืองที่มีคนตาดำมีสิทธิต่างๆ มากกว่าคนตาขาวซึ่งคนตาขาวมักจะถูกคนตาดำรังแกเสมอ จนกลุ่มคนตาขาวทนไม่ไหวจึงก่อให้เกิดสงครามความขัดแย้งระหว่างคนตาขาวกับคนตาดำ ดังข้อความ

เหตุการณ์แบบนี้เป็นปกติในสมัยก่อน ตอนที่นิกสันยังเป็นวัยรุ่น แต่เมื่อเขาอย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น นั่นคือจุดเริ่มต้นของสงคราม ประชาชนที่มีตาสีขาวไม่อาจทนต่อการกดขี่ข่มเหงได้อีกต่อไปพวกเขาลุกฮือขึ้นต่อต้าน นำไปสู่การปราบปรามครั้งใหญ่ กองกำลังทหารถูกส่งเข้ามาในเมืองและฆ่าคนตาขาวโดยไม่ต้องสอบถามอะไรก่อน ประชาชนตาดำได้รับอนุญาตให้ช่วยเหลือกองทัพได้ ภาวะสงครามกลางเมืองเกิดขึ้นเพียงสัปดาห์เดียว เขตบางเขตก็กลายเป็นเมืองร้างเนื่องจากคนตาขาวอพยพไปอยู่ในเขตที่มีความรุนแรงน้อยกว่า ส่วนเหล่าคนตาขาวก็ตื่นหนีเข้าไปอยู่ในป่าได้เกือบปีก็คิดว่าอยากจะกลับมาอยู่ในเมือง จึงหลบลงมาที่เมืองเมืองหนึ่งที่ถูกทิ้งร้างไปแล้ว แต่

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ยังไม่มีไฟฟ้าและน้ำประปาอยู่ คนจำนวนมากลงจากภูเขาไปยังพื้นที่นั้น แล้วการปราบปรามจากรัฐบาลก็ถูกส่งมาอีกครั้ง

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 208)

สังคมมีการทำศึกสงคราม เป็นสังคมที่ไม่ได้มีความสงบสุข ประชาชนต้องอพยพเพื่อลี้ภัยสงคราม อีกทั้งความเกลียดชังต่างๆ ในแต่ละฝ่ายของการทำสงคราม ซึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดสงครามก็คือ กลุ่มคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากกลุ่มใหญ่ หรือการทำสงครามเพื่อช่วงชิงอำนาจ และการทำสงครามเพื่อปราบกลุ่มคนที่ปฏิบัติต่อฝ่ายที่มีสิทธิและมีอำนาจมากกว่า นับว่าการทำสงครามไม่ได้มีผลดีต่อสังคมแต่อย่างใด

3. สังคมที่ไม่มีความเท่าเทียมกันทางสังคม

ความเท่าเทียมกันทางสังคม คือสิ่งที่ทุกคนในสังคมในรับสิทธิต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา การรับการรักษาทางพยาบาล การนับถือศาสนา หรือการแสดงความคิดเห็นความคิดเห็นทางการเมือง ส่วนความเสมอภาคนั้นหมายถึงความยุติธรรม ทุกคนในสังคมต้องได้รับความยุติธรรมจากกระบวนการทางกฎหมายอย่างถูกต้องและเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งถึงชนชั้นวรรณะ อายุ เพศ สำหรับเรื่องสั้นอดัมกับลิธิต เป็นเสมือนสัญลักษณ์ของความไม่เท่าเทียมกันในด้านสิทธิเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง คนจนหรือคนรวย จะต้องมีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังมีความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องเพศ กล่าวคือเพศชายมักจะได้รับสิทธิต่างๆ มากกว่าเพศหญิงในเรื่องการปกครองภายในบ้าน การตัดสินใจต่างๆ หรือแม้กระทั่งการมีภรรยาหลายคน ในขณะที่เดียวกันอาจจะผู้หญิงบางคนที่มีความเข้มแข็งเหมือนผู้ชาย แต่ก็อาจจะไม่ได้รับสิทธิบางอย่างแบบที่ผู้ชายมี หรือผู้ชายบางคนทีเลือกจะทำร้ายจิตใจของผู้หญิงที่เขารักด้วยการนอกใจ ซึ่งผู้แต่งต้องการจะถ่ายทอดให้เห็นปัญหาครอบครัวในเรื่องนี้ซึ่งส่งผลกระทบต่อมากในปัจจุบัน ความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องของเพศหากผู้หญิงมีสามีมากกว่าหนึ่งคนก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีน่ารังเกียจ ในขณะที่ผู้ชายบางคนจะมีภรรยาก็คนก็ได้ ดังข้อความ

เวร่าเงยหน้าสบตาผม “ผู้ชายนะโง่ พวกเขาไม่รู้เลยว่าความจริงเขาสบายใจที่จะอยู่กับลิธิต เธอไม่เรื่องมาก เป็นตัวของตัวเอง และเป็นผู้นำ ไม่ต้องคอยตามใจและโอ้อ้อนตัวอ่อนไขเปราะบางๆ แต่ความแข็ง กร้าวของลิธิตก็ทำให้ผู้ชายกลัว กลัวว่าเธอจะควบคุมเขา กลัวว่าตัวเองจะสูญเสียอำนาจไป ดังนั้นพวกเขาก็เลยยอมไปปวดหัวกับความเอาแต่ใจที่ไร้สาระ โง่ และหัวอ่อนแทน พวกเขาเลือกอีฟเพราะรู้สึกว่ามันปลอดภัย เพราะเธอไร้เขี้ยวเล็บ พวกเขาหวังอำนาจตัวเอง มนุษย์ตัวผู้ นะ และอำนาจของเขานั้น ความจริงมันก็น้อยและคลอนแคลนเสียจนเพียงผู้หญิงที่เข้มแข็งคนหนึ่งก็จะทำให้เขากลับได้ง่ายๆ

จากข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้ชายยังเป็นเพศที่หวังอำนาจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าไม่ได้มีความเท่าเทียมกันทางเพศเลยเนื่องจากผู้ชายมักจะชอบเลือกผู้หญิงที่หัวอ่อนกว่า และไม่มีปัญญาเพื่อที่ตนจะได้มีอำนาจและสามารถทำอะไรก็ได้ โดยที่ไม่คำนึงถึงปัญหาที่เกิดตามมา

นอกจากนี้คนชายขอบ คือ คนที่ด้อยโอกาสมากกว่าเรา อาจจะเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เล็กๆ คนไร้สัญชาติ คนจน หรือกลุ่มคนที่มีความแตกต่างในด้านวัฒนธรรมความเป็นอยู่ไปจากคนส่วนใหญ่ เราก็ควรจะมองคนกลุ่มนี้ให้เป็นเพื่อนมนุษย์ซึ่งจะต้องปฏิบัติกับเขาด้วยความเป็นมิตรไม่ใช่ดูถูกเหยียดหยามแสดงกิริยาที่ทำให้กลุ่มคนอีกฝ่ายรู้สึกว่าคุณด้อยกว่า เหมือนกับเรื่องสั้นเรื่องสิ่งโดนนอกคอก ที่จะปรากฏความไม่เท่าเทียมกันและความเสมอภาคในสังคมเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย ซึ่งการฆ่าคนตาขาวซึ่งถูกฆ่าโดยคนตาดำถือว่าเป็นเรื่องปกติที่ไม่ผิดกฎหมาย เนื่องจากความเชื่อเกี่ยวกับคนตาขาวกับคนตาดำ ซึ่งเชื่อว่าคนตาขาวเป็นบุคคลที่ด้อยกว่า โดย

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ส่วนใหญ่ก็จะถูกคนตาดีรังแก ไม่ได้รับสิทธิทางกฎหมายในการป้องกันตัวเอง อย่างเท่าเทียมกับคนตาดี ดังข้อความ

มนุษย์ที่มีดวงตาตรงกลางเป็นสีขาวแทนสีดำเกิดขึ้นครั้งแรกบนโลก เมื่อสามร้อยกว่าปีก่อน เนื่องจากการกลายพันธุ์ตั้งแต่ยังเป็นต้นมา มนุษย์ตาขาวมีสถานะที่ด้อยกว่าเผ่าตาดีที่มีอยู่ก่อนมาตลอด พวกเขาอยู่ร่วมกันในสังคม แต่ว่าคนตาขาวมักจะถูกกีดกันหรือไม่ก็รังแก นอกจากนี้ยังได้รับสิทธิต่างๆในสังคมน้อยกว่าคนตาดีอีกด้วย

.....
เป็นครั้งแรกที่แซนดี้เห็นคนตาดีถูกลากไปฆ่า เด็กๆตาขาวร้องไห้กระซิกๆ แต่เด็กๆตาดีกลับดูร่าเริงยินดีตามพ่อแม่ของพวกเขา เธอจำได้ว่ามีเพียงเธอร์เท่านั้นที่กรีดร้องเรียกชื่อครูตอนที่พ่อของเธอลากครูออกไป จากนั้นเธอร์ก็ไม่แสดงสีหน้าอะไรออกมาอีกเลย สังคมคนตาดีแสดงความสะใจอย่างพร้อมเพียงกัน ส่วนคนตาขาวไม่อาจมีปากเสียงใดต่อเหตุการณ์นี้ แต่แซนดี้ได้ยินบางคนเรียกครูว่าพ่อพระ

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 200-212)

สังคมดิสโทเปียเป็นสังคมที่เลวร้ายจากความคิดเห็นที่ต่างกัน ในสังคมและความน่ากลัวของจิตเจมมนุษย์ ซึ่งมักจะเห็นในปัจจุบันในกลุ่มคนชายขอบที่มักจะไม่ได้รับสิทธิและความเสมอภาคที่เท่าเทียมกันของคนในสังคม นอกจากนี้การที่สังคมตัดสินคนส่วนน้อยจากการดูไฟประจำตัว แล้วพิพากษาคนเหล่านั้นว่าเป็นคนที่มีความผิด จากการที่ไฟประจำตัวเปลี่ยนสีจากสีขาวเป็นสีดำ ในเรื่องสั้น เรื่องในโลกทุกคนอยากเป็นคนดี ซึ่งเป็นการตัดสินโดยไม่มีความยุติธรรมเนื่องจากบางคนเพียงแค่อ้างอิงเกี่ยวกับไฟว่าใช้กลไกใดในการตัดสินว่าใครเป็นคนดีหรือคนไม่ดี คนที่มีไฟเปลี่ยนไปเป็นสีดำจะถูกลงโทษหรืออาจจะโดนประหารโดยคนดีที่มีไฟสีขาว และคนดีเหล่านั้นก็จะไม่ได้รับโทษใดๆ ทั้งสิ้นส่วนไฟก็จะไม่เปลี่ยนสี ซึ่งเป็นความเหลื่อมล้ำทางกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าไฟจะเปลี่ยนเป็นสีดำแต่ก็ควรมีกระบวนการยุติธรรมเพื่อสอบสวนหาความจริงว่าคนเหล่านั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ หากเป็นเพียงความผิดเล็กน้อยก็ไม่ควรลงโทษโดยการประหาร แต่ควรได้รับโทษตามคำผิดที่ได้กระทำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสังคมที่โหดร้ายและไม่มีความเสมอภาค ดังข้อความ

มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้เกิดมาพร้อมไฟคนละหนึ่งใบ ด้านหลังไฟจะเป็นลายตารางสีขาวสลับดำ ประทับตรารัฐบาลโลก ส่วนด้านหน้าของไฟนั้น ในตอนแรกจะเป็นสีขาวหมดจดไร้ลวดลายใดๆ แต่เมื่อใดก็ตามที่คนคนนั้นทำสิ่งที่สังคมตัดสินว่าผิด ไฟจะกลายเป็นสีดำ และคนคนนั้นก็กลายเป็นคนเลวของสังคม เมื่อบรรดาคนดีของสังคมที่ครอบครองไฟสีขาวจะมีสิทธิ์สังหารคนเลวได้โดยไม่ผิดกฎหมาย

ไม่มีใครรู้ว่าไฟรู้ได้อย่างไรว่าเราทำไม่ดีแล้ว แต่มันจะเปลี่ยนสีในวันรุ่งขึ้นหลังบาปถูกกระทำเสมอ บางคนไฟเปลี่ยนสีเพราะได้ฆ่าคนตาย บางคนไฟเปลี่ยนสีเพราะได้ขโมยของ ไฟรู้เสมอว่าเราทำอะไรลงไป มันจับตามองเราอยู่ และมันไม่เคยละเว้น แม้ว่าบางครั้งเราจะขโมยของเพื่อความอยู่รอดหรือฆ่าคนเพื่อป้องกันตัว ความดีเลวของไฟไม่เคยมีสีเทา มีเพียงสีขาวกับสีดำก็เท่านั้น

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 39-40)

ความโหดร้ายของสังคมดิสโทเปียที่ผู้ที่กระทำความผิดไม่มีสิทธิในการแสดงเหตุผลว่าตนไม่ได้กระทำความผิดใดๆ แม้ว่าจะได้กล่าวออกไปแล้วก็ไม่มีคนเชื่อ และสิ่งที่เลวร้ายที่สุดคือการลงโทษคนที่ไฟเปลี่ยนเป็นสีดำอย่างเลือดเย็นไร้ซึ่งความเมตตาปราณี ซึ่งเขาอาจจะผิดหรือไม่ผิดก็ได้ หากกระบวนการยุติธรรมให้คนที่ถูก

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กล่าวหาฉันได้พิสูจน์หรือหาข้อหลักฐานมาแสดง ก่อนที่จะตัดสินและลงโทษคนเหล่านั้น นอกจากกฎหมายที่มาจากไฟและศาลเตี้ยเหล่าคนดีทั้งหลายที่ตัดสินผู้ต้องหาทั้งหลายด้วยคำพิพากษาที่โหดร้ายที่สุดโดยไม่หันมามองการกระทำของตนเองว่าพวกเขาได้กระทำความผิดเช่นเดียวกัน ดังข้อความ

ผมเริ่มมีความรู้สึกนี้ตั้งแต่วันที่ผมมาหัวหน้างานของผม หัวหน้าเป็นคนดีสัตย์ซื่อถือคุณธรรมมาโดยตลอด วันที่ไฟของเขาเปลี่ยนเป็นสีดำไปเอง เขาย้ำเตือนพวกเราถึงความดีที่เขาเคยกระทำมา แต่พวกเรากริ้วฆ่าเขาอย่างไรปราณี เขาร้องขอชีวิตและยืนยันว่าไม่ได้ทำผิด “อย่าทำฉัน ฉันไม่ได้ทำอะไรเลย พวกแกไม่เคยสงสัยกันบ้างหรือว่าไฟมันอาจจะผิดพลาดได้” เขาพยายามแก้ตัวอย่างนั้น ทว่าคำแก้ตัวของเขาไม่ได้ทำให้ใครสะดุด พวกเรายังคงกระตือรือร้นเขาต่อไป เขาคงโกหก ก็แหงอยู่แล้ว คนเลวล้วนแล้วแต่ทำอะไรก็ได้เพื่อให้อรอดพ้นจากความตาย ผมถีบท้องน้อยของเขา หัวหน้ากระอักไอออกมาถี่ๆ แต่ผมไม่สนใจ ไม่นึกเลยแม้แต่น้อยว่านี่คือหัวหน้าผู้สอนงานและเลี้ยงข้าวเลี้ยงน้ำผมมานานปี เขาเป็นคนเลวแล้วนี่ เขาไม่มีค่าอะไรที่ต้องสนใจอีกแล้ว

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 41)

ความน่ากลัวของสังคมที่ปรากฏในเรื่องนี้ สะท้อนให้เห็นสังคมที่โหดร้ายในปัจจุบันที่คนส่วนใหญ่มักจะมองข้ามความถูกต้องที่แท้จริง เพียงเพื่อให้ตนเองไม่รู้สึกรู้ว่าแปลกแตกต่างไปจากผู้อื่น ถึงแม้ว่าการกระทำนั้นจะเป็นสิ่งที่โหดร้ายทารุณ แม้แต่ผู้ที่มีพระคุณก็ยังไม่ละโทษ หรือสอบถามตีๆ แต่กลับกระทำในสิ่งที่สามารถเรียกได้ว่า ออกตัญญู ไม่รู้คุณคนที่เคยสอนงาน และช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง ซึ่งในสังคมปัจจุบันก็มีคนกลุ่มนี้อยู่เป็นจำนวนมาก แต่การที่คนในสังคมไม่กล้าสงสัยในสิ่งที่คิดว่าไม่ถูกต้อง อย่างการเปลี่ยนสีของไฟ หรือแม้แต่การห้ามไม่ให้ลงโทษผู้ที่ไฟเปลี่ยนเป็นสีดำ ก็อาจจะทำให้โดยลงโทษไปด้วย นับว่าเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างไม่สงบสุข เนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของอื่น ซึ่งสิทธิการแสดงความเห็นเรื่องต่างๆนับว่าเป็นสิ่งที่ไม่ผิด แต่คนในสังคมนั้นๆ ต้องเปิดใจและรับฟังก่อนที่จะตัดสินผู้อื่น

4. สังคมที่ไม่มีสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา

ศาสนาถือว่าเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่ในสังคมที่เปิดบางคนอาจจะไม่นับถือศาสนา หรือไม่ได้นับถือศาสนาประจำชาติก็ได้ ศาสนาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนต้องค่อยๆค่อยๆศึกษากันไป สังคมที่ดีต้องไม่ทำร้ายกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นต่างในการนับถือศาสนา ดังเช่น เรื่องสั้น “เรื่องกุหลาบย้อมสี” ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการนับถือพระเจ้า เรียกได้ว่าพระเจ้าคือผู้ที่บงการทุกสิ่ง และที่สำคัญคือในประเทศนี้จะไม่ยอมรับพวกที่ไม่นับถือพระเจ้า หรือพวกนอกรีตนั่นเอง ซึ่งในเรื่องผู้ที่นับถือพระเจ้าจะมีดอกกุหลาบสีขาว แต่ถ้าพวกที่นอกรีตจะนำกุหลาบไปย้อมให้เป็นสีน้ำเงิน ซึ่งในเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าคนนอกรีต คงมีความฝันที่อยากจะมีสังคมแบบอุดมคติที่ยอมรับในทุกความเชื่อและทุกศาสนา ในเรื่องคือหากผู้ใดที่เป็นพวกนอกรีตก็จะต้องถูกพระเจ้าตัดสินและโดนประหารชีวิตในที่สุด ดังข้อความ

สมัยที่ยังเด็ก ผมก็รู้สึกว่าคุณที่หลบหนีเป็นคนผิด ผสมโรงเคียดแค้นไปด้วย แต่ระยะหลังมานี้ ผมกลับรู้สึกหวาดกลัว ลุงป้าน้าอาที่เคยรักเอ็นดูเด็กหนุ่มสาว กลับแข่งชกหักกระดุกพวกเขาทันทีที่พวกเขาตัดสินใจหนีไป ผมหวาดกลัวแทนคนเหล่านั้น หวาดกลัวสิ่งที่คุณเขาจะต้องเจอหากถูกลากกลับมาได้ ผมเคยเห็นการประหาร...

.....

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

นี่เป็นความคิดที่ผิดศีลธรรม หากคนในเมืองรู้ว่าผมปกป้องพวกนอกรีต ผมจะถูกฆ่า ทุกคนจะเกลียดผม แม้แต่แม่ของผมเองก็พร้อมที่จะนำผมไปเสียประจาน

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 156-159)

สังคมดิโเทพียเป็นสังคมที่เลวร้ายแม้แต่เรื่องศาสนาที่เป็นเรื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ซึ่งในทุกๆ ศาสนามักจะสอนให้คนทุกคนเป็นคนดี ดังนั้นในการเลือกที่จะนับถือศาสนาต่างๆ ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่มีสิทธิเสรีภาพในการนับถือ ซึ่งบางคนอาจจะไปนับถือศาสนาอื่น หรือไม่นับถือศาสนาก็ได้ แต่ในเรื่องสั้นกุหลาบย้อมสี แสดงให้เห็นว่าสังคมที่โหดร้ายคือการทำร้ายผู้อื่นที่มีความคิดแตกต่างไปจากตนซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดเป็นอย่างมาก อาจจะพูดได้ว่าศาสนาอาจจะเป็เครื่องมือที่ช่วยควบคุมมนุษย์ให้อยู่ภายใต้การปกครองที่ง่ายมากยิ่งขึ้นก็ว่าได้ เพราะคนทุกคนมีความเชื่อเดียวกัน มีสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเหมือนกัน ก็จะทำให้ง่ายต่อการปกครอง หากมีผู้อื่นที่เห็นต่างไปจากความคิดความเชื่อของคนส่วนใหญ่ คนเหล่านั้นก็จะเป็นคนชายขอบที่มักจะถูกรังแก ไม่ได้รับสิทธิต่างๆ และถูกสังหารไปในที่สุด ดังข้อความ

ในที่สุดทางการก็สามารถจับเช้ท (28 ปี) ผู้หลบหนีไปอยู่กับพวกนอกรีตได้ในที่สุด พร้อมกันนั้น เจ้าหน้าได้จับกุมเนวา (22 ปี) ภรรยาของเขา ทั้งสองถูกนำตัวไปที่ลานประหารทันทีโดยไม่มีการสอบสวน มาร์ธา (48 ปี) มารดาของเซท มาช่วยยื่นตัวลูกชายก่อนการแขวนคอ แม้เธอจะอยู่ในสภาพที่ป่วยหนัก เธอปฏิเสธไม่ยื่นคำขอให้ปล่อยตัวเซท ซึ่งเธอมีสิทธิ์ที่จะกระทำได้ตามฐานะมารดา เธอแจ้งกับผู้สื่อข่าวว่ายินยอมให้ทางการลงโทษเซทตามกฎหมาย เนื่องจากการปฏิบัติตามที่ศาสนิกชนที่ดีพึงทำ ทั้งนี้หากมาร์ธายื่นคำขอต่ออิวหารให้ปล่อยตัวเซท เทพเจ้าจะเป็นผู้ตัดสินผ่านท่านวัลอีกครั้งว่าควรจะอนุมัติหรือไม่

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 165)

สังคมที่เคร่งศาสนาหลายๆ หากมองว่าเป็นเรื่องที่ดีก็จะดีในแง่การสั่งสอนให้คนเป็นคนดี แต่ถ้าหากการที่เคร่งศาสนาและทำให้เกิดผลร้ายต่อสังคมและบุคคลอื่นๆ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ศาสนาไม่ได้สอนไว้ ซึ่งความเชื่อเหล่านั้นน่าจะเป็นการสร้างขึ้นมาเพื่อการปกครอง ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงผลของการนับถือศาสนาที่เคร่งครัดต่อพระเจ้า โดยไม่คำนึงถึงหลักมนุษยชน ซึ่งแม่ยอมให้ลูกตายเพื่อความเชื่อของตนที่มีต่อพระเจ้านับว่าเป็นสังคมที่น่ากลัวอย่างยิ่ง

5. สังคมที่มีระบบการเมืองการปกครองที่ไม่ดี

ระบบการเมืองการปกครองที่ดีถือว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการมากที่สุดในสังคม ผู้แต่งได้สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องของการปกครอง จะสะท้อนให้เห็นระบอบการปกครองแบบเผด็จการ โดยประชาชนไม่มีสิทธิต่อสู้อหรือตรวจสอบอะไรเกี่ยวกับรัฐบาลได้เลยดังเรื่อง “ซินเดอเรลล่าแห่งเมืองหุ่นยนต์” ที่รัฐบาลหุ่นยนต์ที่เข้ามาปกครองเมือง และใช้ความเผด็จการในการปกครองประชาชน ทำให้ประชาชนไม่มีความสุข ดังข้อความ

ปัจจุบันโลกของเราถูกปกครองโดยหุ่นยนต์ ผู้มีอันจะกินชนชั้นปกครองทั่วโลกล้วนแล้วแต่เป็นสมองกลอัจฉริยะในรูปร่างใกล้เคียงมนุษย์ ผมไม่แน่ใจว่ามันเริ่มขึ้นตั้งแต่เมื่อไหร่ หรือกลายมาเป็นอย่างนี้ได้อย่างไร ประวัติศาสตร์ถูกลบเลือนและบิดเบือนไปจนสิ้นโดยน้ำมือของสิ่งที่เจาะเข้าระบบคอมพิวเตอร์เก็บข้อมูลได้ง่ายเหมือนหอมมนุษย์ส่องดูลำคอของคนไข้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

น้ำมันเป็นสิ่งที่ปรารถนาของทุกคนในยุคนี้ มันหายากมากและมีราคาแพงลิบ สาเหตุที่น้ำมันลดลงอย่างรวดเร็วก็เพราะชนชั้นปกครองของพวกเรากินน้ำมันเป็นอาหารอย่างตะกละตะกลามแถมยังใช้น้ำมันไปกับเครื่องบินไฟและรถหุของพวกตนอย่างบันยะบันยัง

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 135-136)

การปกครองในระบบเผด็จการทำให้ประชาชนไม่สามารถตรวจสอบ หรือแสดงความคิดเห็นทางการเมืองได้เลย ซึ่งเป็นระบบการปกครองที่ประชากรโดนเอาเปรียบมากที่สุด และยังก่อให้เกิดผลเสียในทุกๆด้าน ทั้งในด้านทรัพยากรต่างๆ เศรษฐกิจ และความสุขของประชาชน “ซินเดอเรลล่าในเมืองหุ่นยนต์” เป็นเรื่องสั้นที่สะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่เลวร้ายจากการปกครองในระบบเผด็จการ ซึ่งเป็นสิ่งที่เรายังมีความขัดแย้งอยู่ในปัจจุบัน ผลกระทบจากการถูกปกครองโดยระบบเผด็จการ ประชาชนไม่มีสิทธิใดๆ ในการใช้ทรัพยากรของสังคมนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เลวร้ายและไม่ยุติธรรมต่อประชาชน หากมองรัฐบาลหุ่นยนต์และคณะรัฐมนตรีทุกคนมีแต่ความร่ำรวย แต่ประชาชนกลับมีคุณภาพชีวิตที่ต่ำจนต้องหาวิธีเอาตัวรอดโดยการลักลอบขโมยน้ำมันของรัฐบาล ดังข้อความ

ประชาชนไม่ร่ำรวยพอที่จะมีรถยนต์ส่วนตัว พวกเราเดินทางด้วยรถไฟเท่านั้น เราใช้เวลาแปดเดือน ค่อยๆขนย้ายน้ำมันและข้าวของไปยังที่อยู่ใหม่ การโยกย้ายสำเร็จสมบูรณ์เมื่อสองสามวันก่อน ธารานีมีความคิดอยากจะขโมยน้ำมันอีกสักครั้งก่อนจากไป “เราจะไม่มีแหล่งน้ำมันแบบนี้อีก” เขาให้เหตุผล

“มันอันตราย” พี่สาวปรัม

ธารานีเงี้ยวไปไม่ได้เสียงอีกแต่คืนนั้นเมื่อผมตื่นกลางดึก ผมก็พบว่าเตียงของน้องว่างเปล่า ธารานีออกไปคนเดียว และตามที่ผมเล่า...เขาไม่กลับมา คนที่ถูกจับได้จะถูกฆ่าทันทีในเช้าวันนั้น

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 138)

นอกจากนี้สังคมที่มีระบบการปกครองที่ไม่ดียังส่งผลกระทบที่เป็นผลเสีย นั่นคือ กฎหมายต่างๆที่ใช้กับพลเมืองมีความเข้มงวดจนเกินไป แน่แน่นอนว่าทุกคนในสังคมไม่ต้องการให้ผู้ปกครองประเทศมาบังคับหรือใช้กฎหมายที่เข้มงวดเกินไปเพื่อกดขี่และเอาเปรียบประชาชน อีกทั้งระบบการปกครองที่ไม่ดียังก่อให้เกิดความเลื่อมล้ำทางสังคม มีการแบ่งชนชั้นกัน ซึ่งยิ่งจะทำให้สังคมนั้นไม่น่าอยู่มากยิ่งขึ้น ดังข้อความ

มนุษย์ผู้เดียวที่มีตำแหน่งในคณะรัฐบาลก็คือท่านรัฐมนตรีหน้าหมีคิ้วดกคนนั้น ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมนุษย์ ท่านมีหน้าเป็นสื่อกลางระหว่างพวกเราชาวมนุษย์กับรัฐบาลหุ่นยนต์ ตามหน้าที่แล้ว ท่านควรเป็นปากเสียงให้พวกเรา แต่ทั้งหมดที่ท่านทำคือ ประจบสอพลอพวกหุ่นเพื่อพุงอ้วนๆ ของตนเอง ปล่อยให้หุ่นยนต์ใช้กฎหมายเข้มงวดสูงสุดกับเรา แม้แต่วิธีการนำศพนักโทษกลับคืนบ้าน ท่านรัฐมนตรีก็ทำอย่างโหดร้ายปราศจากความเคารพหรือเห็นใจ

ท่านพยายามทำตัวให้ไร้หัวใจเหมือนหุ่น ท่านคิดว่าตัวเองเป็นหุ่นยนต์ เป็นพลเมืองชั้นสูง และเป็นชนชั้นปกครอง ไม่ใช่พวกมนุษย์หมูสกปรก แต่หุ่นทุกตัวมนุษย์ทุกคนก็คิดแบบเดียวกัน คือท่านเป็นไอ้หมูสกปรกตัวที่สกปรกที่สุด แม้จะมีมนุษย์หลายคนเฝ้าติดตามท่าน สรรเสริญเยินยอท่านจนตัวพอง แต่ทั้งหมดก็เพื่อปากท้องของตัวเอง

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 139)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาของระบบการปกครองที่ไม่ดี ซึ่งชนชั้นปกครองไม่ได้เห็นแก่ความสุขของบ้านเมืองและประชาชน แต่กลับมองหาแต่ผลประโยชน์ให้ตนและพรรคพวก ทำให้ประชาชนต้องถูกกดขี่ข่มเหงจากกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต่อประชาชน อีกทั้งประชาชนยังไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองการปกครองได้เลย ปัจจุบันก็ยังมีบางประเทศในโลกที่มีระบบการปกครองแบบเผด็จการซึ่งประชาชนก็ไม่ได้มีความสุขและมีแต่ผลเสียตามมา นอกจากการปกครองในระบบเผด็จการแล้วนั้นในเรื่อง ในโลกทุกคนอยากเป็นคนดี ผู้แต่งได้จำลองระบบการปกครองทั่วโลกโดยการใช้ไฟเพื่อตัดสินคนในสังคมว่าเป็นคนดีหรือคนไม่ดี เพื่อจ่ายต่อการปกครองและเพื่อความยุติธรรมในการตัดสิน ดังข้อความ

ผมชอบหนังสือไปวางบนโต๊ะและเริ่มอ่านไปเรื่อยๆ จนในที่สุดก็พบเหตุผลที่เราควรเชื่อไฟมากกว่าเชื่อตัวเราเอง ซึ่งหนังสืออธิบายว่า

สาเหตุที่เราควรเชื่อถือการตัดสินจากไฟมากกว่าการเชื่อถือการสอบสวนโดยมนุษย์ เพราะมนุษย์ไม่มีความเที่ยงตรงเสมอเหมือนกับไฟ มนุษย์แต่ละคนอาจมีเกณฑ์ในการตัดสินเรื่องดีชั่วผิดถูกแตกต่างกัน ในเหตุการณ์หนึ่งบุคคลหนึ่งอาจตัดสินว่าถูก ในขณะที่อีกบุคคลหนึ่งอาจตัดสินว่าผิด ดังนั้นหากเชื่อการตัดสินโดยมนุษย์ จะทำให้ไม่สามารถใช้มาตรฐานเดียวกันทั่วโลกได้ จึงจำเป็นต้องยอมรับการตัดสินจากไฟซึ่งเป็นการตัดสินตามกฎข้อบังคับที่รัฐบาลตราขึ้นเพื่อให้เกิดมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก ประชาชนเองก็ควรที่ใช้กันทั่วไป และละทิ้งมาตรฐานเดิมของตนเองไป เพราะมาตรฐานที่แตกต่างกันนั้นจะทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมได้

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 45)

การปกครองโดยใช้ไฟเป็นเครื่องตัดสินความผิดของมนุษย์ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ทว่าการปกครองแบบนี้กลับมีนัยยะแฝงอยู่ ซึ่งก่อผลเสียมากกว่าผลดี เพราะเป็นกฎหมายที่เข้มงวดเกินไปและถ้าหากผู้ใดที่สงสัยในการตัดสินของไฟ ไฟก็จะเปลี่ยนสีกลายเป็นสีดำ และคนนั้นๆ ก็จะถูกลงโทษโดยที่เขาอาจจะไม่ได้กระทำความผิดใดๆ เลย ซึ่งจะทำให้คนในสังคมอยู่กันอย่างหวาดระแวงกลัวว่าไฟจะเปลี่ยนสีและถูกลงโทษ ดังข้อความ

มาตรฐานที่ใช้อยู่ตอนนี้มันโหดร้ายเกินไป การใช้มาตรฐานเดียวกันทั่วโลกโดยไม่ลดหย่อนผ่อนปรนไม่ว่ากรณีใดๆ ทำให้เกิดความยุติธรรมขึ้น ลองคิดตามตัวอย่างนี้ การฆ่าคนเป็นสิ่งที่ผิด แล้วถ้าคนป่วยทรมาณมากๆ จนไม่อาจจะต้านทานทนได้ความตายเป็นสิ่งพึงปรารถนามากกว่าการมีชีวิตอยู่ หมอที่ฆ่าคนคนนี้ก็ถือทำความดีหรือทำบาป

.....

พวกที่ตื่นรู้กำลังศึกษาเรื่องนี้กันอยู่ พวกเราสรุปได้คร่าวๆ ว่าระบบการศึกษาจากรัฐบาลเป็นตัวหลอมนคนให้ไม่สงสัย พวกเราถูกสอนให้เชื่อตามที่ถูกบอกเล่า เด็กๆ ในโรงเรียนไม่เคยได้ตั้งคำถามนักเรียนที่ชอบซักถามมักถูกลงโทษ เชื่อแห่งความสงสัยเลยตายไปจากเราตั้งแต่เด็ก นอกจากนั้นคนที่เริ่มสงสัยเองได้ก็จะโดนไฟดำ ทำให้พวกเขาตายจากไป มนุษย์ต้องการตัวอย่างในการเริ่มทำสิ่งต่างๆ เมื่อคนที่เคยสงสัยมาก่อน แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่มีวันสงสัยอะไรเลย พวกเราอาจคิดเองได้สักวันหนึ่ง หลักฐานก็คือฉันกับนายนั่งอยู่ตรงนี้

(จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท, 2561: 54-56)

การปกครองโดยการใช้ไฟเป็นเครื่องมือเพื่อทำให้ประชาชนไม่เกิดความสงสัยในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับไฟหรือเรื่องอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการปกครองของรัฐบาล ก็จะทำให้รัฐบาลปกครองประเทศได้โดยง่ายไม่ต้องกลัวว่า

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จะมีคนสงสัยหากรัฐบาลทุจริตก็จะทำให้ประชาชนไม่เกิดความสงสัย เพราะถ้าสงสัยไฟก็จะเปลี่ยนสี อีกทั้งความเข้มงวดในการตัดสินของไฟและการโดนลงโทษอย่างโหดเหี้ยมของคนในสังคมเดียวกันแสดงให้เห็นว่าการปกครองแบบใช้เครื่องมือไม่ทำให้ประชาชนสงสัยในเรื่องต่างๆถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นในทุกๆสังคม เพราะนอกจากคนในสังคมจะเขินฆ่ากันเองแล้วนั้น ยังทำให้รัฐบาลสามารถปกครองประเทศโดยไม่ชอบธรรมซึ่งประชาชนอาจจะถูกเอาเปรียบและไม่สามารถเอาผิดรัฐบาลได้

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาสังคมดิสโทเปียที่ปรากฏในวรรณกรรมซีไรต์เรื่องสิงโตนอกคอกนั้น สังคมที่ผู้คนไม่ยอมประจบ เป็นสังคมที่ไม่มีความสมบูรณ์ และความเป็นเอกภาพในทุกๆ ด้านทั้งเรื่องการปกครอง ศาสนา วัฒนธรรม สิทธิเสรีภาพในสังคม หรือแม้กระทั่งความสมบูรณ์ของธรรมชาติและสังคมที่ต้องประจบกับภัยตามธรรมชาติ สำหรับเรื่องสั้นที่มีทั้งหมด 9 เรื่องนั้น หากมองเป็นแนวความคิดหลักของทุกๆ เรื่องก็คงจะเป็นเรื่องความเท่าเทียมกันในสังคม สิทธิเสรีภาพต่างๆ ซึ่งเป็นหัวใจหลักที่จะนำไปเชื่อมโยงสู่แนวความคิดปลีกย่อยที่ผู้แต่งต้องการจะอธิบายแต่ทว่าสังคมดิสโทเปียเป็นสังคมที่มีความตรงข้ามกับสังคมแบบยูโทเปีย ซึ่งถือว่าเป็นสังคมที่มีแต่ความเลวร้ายในทุกๆ เรื่อง

นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งสังคมดิสโทเปียที่ ผู้แต่งต้องการจะถ่ายทอด ซึ่งสามารถแบ่งได้ทั้งหมด 5 ประเภทด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นสังคมที่ต้องประจบกับภัยธรรมชาติต่างๆ สังคมที่มีการทำศึกสงครามเพราะว่าสงครามจะทำลายทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นชีวิต หรืออาคารสถานที่ต่างๆ ซึ่งจะมีแต่ความสูญเสีย ต่อมาคือสังคมที่ไม่มีความเท่าเทียมกันของคนในสังคมไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง คนเผ่าที่มีความแตกต่างกันก็ล้วนแล้วแต่ที่จะได้รับสิทธิต่างๆ ที่ไม่เท่าเทียมกัน ส่วนสังคมที่มีการปกครองที่ไม่ดี ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา ของผู้คนที่อาศัยอยู่ในสังคมนั้นๆ เลยก็ว่าได้เนื่องจากมีผู้นำที่ตีและการบริหารประเทศที่ดีไม่ไร้ระบบเผด็จการกดขี่ประชาชน และสุดท้ายคือสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา หรือกลุ่มนอกรีตที่มีความสมัครใจที่จะไม่นับถือศาสนา หากได้ศึกษาเกี่ยวศาสนาแต่ละศาสนาเป็นอย่างดี ทุกศาสนาจะสอนให้คนทุกคนเป็นคนดีมีความรักและเอื้ออารีต่อเพื่อนร่วมโลก ดังนั้นสังคมที่ดีไม่ควรใช้ความเชื่อในศาสนาทำร้ายผู้อื่นที่มีความคิดเห็นต่างออกไป

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาสังคมอุดมคติโดยศึกษาวรรณกรรมร่วมสมัยเรื่องอื่นๆ เปรียบเทียบแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานแนวสังคมในอุดมคติ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง ลักษณะของสังคมดิสโทเปียและกลวิธีการเล่าเรื่องในรวมเรื่องสั้นเรื่องสิงโตนอกคอกสำเร็จได้ เนื่องจากบุคคลหลายท่านได้กรุณาช่วยเหลือให้ข้อมูลเสนอแนะ คำปรึกษาแนะนำ ความคิดเห็นและกำลังใจ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วรุณญา อัจฉริยบตี ที่ได้ให้คำชี้แนะและตรวจสอบรายงานการวิจัยทุกขั้นตอนและขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณิธาน บรรณาธรรม ที่ได้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านของสาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้ถ่ายทอดและสร้างความรู้ให้แก่ผู้ศึกษา และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ในการหาข้อมูลและแสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่องานวิจัย

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และขอขอบคุณพี่และน้องที่ได้ช่วยส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นเตือน และเป็นกำลังใจตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท. (2561). สิงโตนอกคอก. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: แพรวสำนักพิมพ์.

จิรัฏฐ์ ประเสริฐทรัพย์. (2560). โลกดิสโทเปียและการเมืองเรื่องพ่อในสิงโตนอกคอก. ค้นเมื่อ [25 เมษายน 2561] <https://themomentum.co/singto-nokkok-sea-write-2017/>.

ภาณุมาศ อีสริยศไกร. (2556). เกมคือโลก โลกคือ เกม: การช่วงชิงอำนาจในวรรณกรรมเยาวชนร่วมสมัย แนวดิสโทเปีย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.